

**DEŇ MESTA ŠAMORÍN
SOMORJA VÁROS NAPJA**

21. 5. 2023 / 2023. 5. 21.

21. mája 2023
Šamorín, MsKS

2023. május 21.
Somorja, VMK

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta

udeľuje

CENU PRO URBE

pre

DOBROVOLNÝ HASIČSKÝ ZBOR

za 150-ročnú verejnoprospešnú činnosť a za šírenie dobrého mena nášho mesta.

DOBROVOLNÝ HASIČSKÝ ZBOR ŠAMORÍN

Dobrovolný hasičský zbor v Šamoríne v tomto roku oslavuje 150. výročie svojho založenia. Zbor bol založený z iniciatívy obyvateľov rozhodnutím primátora a mestského advokáta dňa 12. októbra 1873 a následne sa podľa vzoru Bratislavského dobrovoľného hasičského zboru vytvorilo predstavenstvo, ktoré začalo svoju činnosť s veľkým nadšením. Členovia dobrovoľného hasičského zboru vykonávajú svoju dlhoročnú nezištnú činnosť na území mesta a podľa potreby aj na území susedných obcí.

Hasičský zbor je najstaršou neprerušene fungujúcou organizáciou nášho mesta. Jeho členovia pomáhajú občanom, ktorí sa ocitli v ťažkej životnej situácii, pričom obetujú svoj voľný čas, vynaložia veľké sily na zachránenie ľudských životov, zvierat a majetku. Pomáhajú pri hasení požiarov, likvidácii následkov živelných pohrôm, dopravných nehodách, záchrane na vodných plochách a na riekach, ako aj pri preprave chorých a bezmocných občanov. Poskytli obrovskú pomoc vedeniu mesta aj počas najťažších období pandémie.

V oblasti prevencie požiarov dbajú na bezpečnosť, osvetu a v neposlednom rade na vykonávanie preventívnych kontrol. Veľmi úspešne pracujú aj s mladou generáciou, čo dokazuje ich aktívna účasť na prezentačných cvičeniach a hasičských súťažiach.

Zbor má od roku 1875 zriadenú aj dychovú kapelu, ktorá nepretržite pôsobí až dodnes, a aktívne sa zapojí do kultúrneho života mesta. Ich vystúpenia majú vždy veľký ohlas v miestnom spoločenstve. Kapela pravidelne zastupuje hasičský zbor a mesto Šamorín aj v zahraničí.

Hasičský zbor vyvíja aktívnu činnosť aj v oblasti cezhraničnej spolupráce. Veľmi úspešne spolupracuje s dobrovoľnými hasičskými zbormi z Uherského Brodu a z obce Bősárkány v Maďarsku, s ktorými organizujú spoločné podujatia, kurzy a cvičenia.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO URBE DÍJAT
adományozza az
ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ TESTÜLET

részére,
a 150 éves közszolgálati tevékenységért és városunk hírnevének öregbítéséért.

A SOMORJAI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ TESTÜLET

A Somorjai Önkéntes Tűzoltó Testület ebben az évben ünnepli fennállásának 150. évfordulóját. A testület megalapításáról a lakosság kérésére 1873. október 12-én hozott döntést a város polgármestere és ügyésze, majd megalakult a testület vezérkara, és a Pozsonyi Önkéntes Tűzoltó Testület szabályzatának mintája alapján nagy kedvvel látott munkához. A testület tagjai immár ennyi éve önzetlenül tevékenykednek a város, sőt ha kell, a szomszédos települések területén is.

A tűzoltótestület a város legrégebb, megszakítás nélkül működő szervezete. Tagjai szabad időt, fáradságot nem kímélve nyújtanak segítséget bajba jutott polgártársaiknak, életük kockáztatásával mentik az emberi életet, állatokat, vagyont. Segítséget nyújtanak a tüzek oltásában, természeti katasztrófák elhárításakor, közúti baleseteknél, vízi mentésnél a folyókon, tavakon, a beteg, magatehetetlen polgártársaink szállításánál. Nagy segítséget nyújtottak a város vezetőségének a világjárvány tombolásának idején is.

A tűzmegeelőzés terén nagy figyelmet fordítanak a biztonságra, az ismeretterjesztésre, a megelőző ellenőrzések folyamatos végrehajtására. Az ifjúság nevelése terén is sikeres munkát végeznek, ezt tapasztalni lehet a bemutató gyakorlatok és versenyek alkalmával.

A testületnek jól működő fúvószenekara van, amely még 1875-ben alakult, és azóta is folyamatosan működik, tevékenyen részt vesz a város kulturális életében. Fellépései mindig nagy sikert aratnak. A zenekar több alkalommal képviselte a tűzoltótestületet és Somorját külföldön is.

A testület igyekszik a határon túli együttműködés terén is bizonyítani. Sikeresen együttműködik a csehországi Uherský Brod és a magyarországi Bősárkány önkéntes tűzoltótestületével, akikkel közös rendezvényeket, tanfolyamokat és gyakorlatokat tartanak.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO URBE

pre

EDIT BAUER

za celoživotnú záslužnú prácu v zdravotnej a sociálnej oblasti.

EDIT BAUER

Edit Bauer sa narodila 30. augusta 1946 v Šamoríne. Základnú školu a gymnázium absolvovala vo svojom rodnom meste a po maturite začala svoje štúdium na Ekonomickej univerzite v Bratislave, kde v roku 1968 získala vysokoškolský diplom ako ekonomický inžinier. V rokoch 1968-69 pôsobila ako odborná referentka v Slovenskom zväze výrobných družstiev. Vedeckú hodnosť CSc. získala v roku 1980 zo sociológie. Do roku 1984 bola vedeckou pracovníčkou vo Výskumnom ústave životnej úrovne v Bratislave a aspirantkou Sociologického ústavu Slovenskej akadémie vied. V rokoch 1984-1990 pracovala pre Ústav zamestnanosti a sociálneho výskumu. V rokoch 1990-1998 pracovala pre Prognostický ústav Slovenskej akadémie vied. V období rokov 1998-2002 bola štátnou tajomníčkou Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny. Ako sociologička sa venovala najmä výskumu životného štýlu. Doteraz publikovala 50 vedeckých článkov.

Od roku 1990 do 2004 bola v Národnej rade Slovenskej republiky poslankyňou za Politické hnutie Együttélés / Spoluzítie a potom od roku 1998 poslankyňou za Stranu maďarskej koalície. Od roku 2002 bola poslankyňou NR SR za Stranu maďarskej koalície. V rokoch 2004-2014 pôsobila ako poslankyňa Európskeho parlamentu vo frakcii Európskej ľudovej strany. V celoštátnej politike zastupovala svoje rodisko, Žitný ostrov a mesto Šamorín na vysokej profesionálnej úrovni.

Edit Bauer bola významnou osobnosťou ponovembrového politického života na Slovensku. Pri svojej činnosti zastupovala záujmy maďarskej komunity. Počas desaťročného pôsobenia v Európskom parlamente svojou precíznosťou a ochotou robiť kompromisy získala úctu a podporu svojich kolegov. V roku 2012 získala titul „Poslanec roka“. Pracovala na tvorbe mnohých dôležitých zákonov, okrem iného na tému obchodovania s ľuďmi, voľného pohybu pracovnej sily, ako aj v otázke rozdielov v mzdových podmienkach mužov a žien. Pritom sa v rámci svojich možností zúčastňovala aj spoločenského života na Slovensku.

V novembri 2014 bola zvolená za poslankyňu Mestského zastupiteľstva v Šamoríne za Stranu maďarskej komunity. Až do roku 2022 pracovala vo funkcii predsedníčky Komisie bytovej, sociálnej a zdravotnej. Počas jej pôsobenia sa sociálna situácia v našom meste výrazne zlepšila a tejto oblasti sa dostalo väčšej pozornosti i finančnej podpory.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

a Város Napja alkalmából a

PRO URBE DÍJAT

adományozza

BAUER EDIT

részére

az egészségügy és a szociális munka terén végzett sokéves,
különösen jelentős tevékenységéért.

BAUER EDIT

Bauer Edit 1946. augusztus 30-án született Somorján. Itt végezte alapiskolai és gimnáziumi tanulmányait, majd az érettségi után a pozsonyi Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatója lett, ahol 1968-ban közgazdász mérnöki oklevelet szerzett. 1968–1969-ben a Kisipari Szövetkezetek Szlovákiai Szövetségének szakelőadója. A kandidátusi (PhD) fokozatot 1980-ban szerezte szociológiából. 1983-ig a pozsonyi Életszínvonal-kutató Intézet tudományos munkatársa és az SZTA Szociológiai Intézetének aspiránsa. 1984–1990-ben a Társadalomfejlesztési és Munkaügyi Kutatóintézet, 1990-től az SZTA Prognosztikai Intézete tudományos főmunkatársa volt. 1998–2002-ben a Munka-, Szociális és Családügyi Minisztérium államtitkára. Szociológusként elsősorban életmódkutatással foglalkozott. Eddig 50 tudományos publikációja jelent meg.

1990-től 2004-ig előbb az Együttélés Politikai Mozgalom, majd 1998-tól az MKP képviselője a Szlovák Köztársaság Nemzeti Tanácsában. 2002-től a Magyar Koalíció Pártja parlamenti képviselője. 2004–2014 között az MKP európai parlamenti képviselője az Európai Néppárt frakciójában. Az országos politikában magas színvonalon képviselte szűkebb hazáját, a Felvidéket, a Csallóközt, Somorját.

Bauer Edit a rendszerváltás óta a felvidéki magyar politikai élet kiemelkedő alakja. Munkássága során képviselte a felvidéki magyarság érdekeit. Tízéves európai parlamenti munkássága során alapos munkájával és kompromisszumkészségével kivívta képviselőtársai tiszteletét és támogatását. 2012-ben elnyerte Az év képviselője címet. Több kiemelkedő törvény megalkotásán dolgozott, többek között az emberkereskedelem és a munkaerő szabad áramlása, valamint a férfiak és nők közötti bérkülönbségek témájában. Emellett, amikor csak tehette, aktívan részt vállalt a felvidéki közösségi életben is.

2014 novemberében szülővárosában az MKP helyi önkormányzati képviselőjévé választották. A Lakás-, szociális és egészségügyi szaktanácskozás elnöke volt egészen visszavonulásáig, 2022-ig. Somorjai tevékenysége alatt városunk szociális helyzete javult, sokkal több figyelem és anyagi eszköz jutott erre a területre.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO HUMANA

pre
MÁRIA SLIVOVÁ
za dlhodobú misijnú prácu.

MÁRIA SLIVOVÁ

Mária Slivová pochádza z Liptovského Mikuláša. V roku 1997 sa so svojou štvorčlennou rodinou presťahovala z Bratislavy do Šamorína. Bývaním sa snažila adaptovať v tomto novom prostredí účasťou na spoločenských-kultúrno-duchovných podujatiach v Šamoríne a tým nadviazať kontakt s novými ľuďmi.

Takto sa rozšíril jej okruh ľudí odlišnej mentality, intelektu, sociálnej úrovne, čo jej umožnilo pokračovať v nezištnej pomoci – službe pre tých, ktorí na to boli odkázaní.

V tejto nezištnej službe na báze sociálno-právneho cítenia, využívala svoje formovanie z rodinného prostredia, nakoľko otec ako notár zachraňoval v inkriminovanej dobe židovských občanov. Mama ako riaditeľka školy sa osobitne venovala segregovanej skupine detí, využívala pritom jazyk menšín.

Aj napriek tomu, že má vysokoškolské vzdelanie II. stupňa ekonomického smeru, v riadiacej funkcii bola stredný manažment, kde si musela neustále dopĺňať vzdelanie. Tieto nadobudnuté vedomosti mohla uplatniť aj vo svojej službe pre sociálne odkázaných ľudí, ktorí ju prosili o pomoc. A bolo ich nemálo, čo pretrváva dodnes.

Ona je tá osoba, ktorá si zaslúži, aby dostala cenu PRO HUMANA, lebo je skutočne statočná, vytrvalá, ochotná, nezištná. Svojou prácou nahradzuje službu, ktorú je možné inštitucionálne ťažko zabezpečiť: osobitnú pozornosť, osobitnú starostlivosť.

Mária Slivová sa riadila a aj riadi svoj život a postoj k životu vôbec knihou kníh: „...čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších, mne ste urobili.“

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO HUMANA DÍJAT
adományozza
MÁRIA SLIVOVÁ
részére
sokéves kitartó missziós tevékenységéért.

MÁRIA SLIVOVÁ

Mária Slivová Liptószentmiklósról származik. Négytagú családjával 1997-ben költözött Pozsonyból Somorjára. Új lakóhelyén örömmel vett részt a különböző társadalmi, kulturális és vallási rendezvényeken – igyekezett beilleszkedni a helyi közösségbe és új emberekkel ismerkedni.

Kapcsolatteremtő képességének köszönhetően egyre több különböző mentalitású, intellektusú és szociális helyzetű ember tartozott a környezetéhez, ami lehetővé tette, hogy önzetlenül segítse azokat, akik erre a leginkább rászorulnak.

A szociális érzékenységet és jogi ismereteit a családjából hozta, hiszen jegyző édesapja a második világháború idején sok zsidó származású lakost megmentett a pusztulástól. Édesanyja iskolaigazgatóként nagy odafigyeléssel foglalkozott a kiközösített gyermekekkel, kisebbségi nyelvtudását is felhasználva.

Mária Slivová annak ellenére, hogy felsőfokú közgazdasági végzettséggel rendelkezik, középvezetői beosztásban dolgozott, miközben szakmai tudását és ismereteit újabb és újabb készségekkel bővítette. Újonnan szerzett ismereteit a hozzá forduló, szociálisan rászoruló emberek megsegítésére fordította. Számuk nem kevés, és ma is egyre gyarapszik.

Ő igazán olyan ember, aki rászolgál a PRO HUMANA díjra, mivel becsületes, kitartó, készséges és önzetlen. Munkája nélkülözhetetlen a város számára, hiszen olyan szolgáltatást nyújt, amelyet intézményesen nehéz megszervezni: személyre szóló figyelmet és gondoskodást.

Mária Slivová életét és tetteit a könyvek könyve, azaz a Biblia irányította és irányítja ma is: „...amit a legkisebbek közül eggyel is tettetek, velem tettétek.”

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO HONORIS
pre
JOZEF NAGY

za reprezentáciu mesta a vynikajúci výkon v oblasti športu
a za záslužnú prácu v oblasti rozvoja mesta.

JOZEF NAGY

Jozef Nagy sa narodil 19. augusta 1966 v Dunajskej Strede, ale pochádza zo šamorínskej rodiny a pôsobí v našom meste dlhé desaťročia. Od svojho 8-ročného veku ho priťahuje voda a vodné športy.

Je významnou osobnosťou slovenského šermu, stelesňuje kontinuitu v šamorínskome klube šermu. Stal sa vedúcim trénerom ako dvojnásobný víťaz na československom turnaji, pričom pôsobí aj pri slovenskom družstve šermiarov ako kapitán reprezentácie alebo tréner. Bol členom odborného vedenia nepretržite v rôznych funkciách.

Aj v súčasnosti je zodpovedný za šermiarske odvetvie v slovenskej reprezentácii. Svoju trénerskú kvalifikáciu získal v roku 2002 na Univerzite telesnej výchovy v Budapešti a svoje vedomosti rozširoval na rôznych kurzoch a školeniach.

Ako vedúci tréner nesie na pleciach všetky úlohy spojené s činnosťou šamorínskome šermiarskeho zväzu. Súčasne je stredoeurópskym priekopníkom v oblasti prípravy šermiarov z málopočetnej bázy. Pritom je aj hlavným organizátorom významného podujatia Samaria Cup. Takisto sa podieľa na aktualizácii a príprave webovej stránky zväzu a klubu.

Popri športovej činnosti bol do roku 2017 v hlavnom pracovnom pomere zamestnancom Mestského kultúrneho strediska v Šamoríne. Pracoval ako moderátor, zástupca riaditeľa, aj ako poverený riaditeľ inštitúcie. Od roku 2018 sa venuje výlučne činnosti v klube šermiarov. Vychoval mnohé generácie šermiarov, môžeme dlho menovať tých, ktorí pod jeho mentorstvom obstáli na domácich aj zahraničných šermiarskych súťažiach. Jeho najväčším úspechom bola príprava šermiarov vo vekovej kategórii juniorov – Árpáda Fazekasa, Ákosa Pirka, Leopolda Kuchtu a Bendegúza Györgya, ktorí dosiahli obrovské úspechy na medzinárodných majstrovstvách.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

a Város Napja alkalmából a

PRO HONORIS DÍJAT

adományozza

NAGY JÓZSEF

részére

a sportban elért kimagasló eredményeiért
és a nemzetközi kapcsolatok építésében végzett sokéves jelentős munkájáért.

NAGY JÓZSEF

Nagy József 1966. augusztus 19-én született Dunaszerdahelyen, de tősgyökeres somorjaiként városunkban tevékenykedik évtizedek óta. Nyolcéves korától a vívás vonzalmában él.

A szlovákiai törözés kiemelkedő alakja, a folytonosság megtestesítője a vívóklubban. Kétszeres csehszlovák törbajnokból lett vezetőedző, közben a válogatottban is tevékenykedik, vagy mint szövetségi kapitány, vagy mint szakági edző. Nem volt év, amikor ne lett volna szakvezetői beosztásban, kisebb-nagyobb feladatkörökkel. Jelenleg is a tör szakágazatért felelős a szlovák válogatottban. Edzői képzését a budapesti Magyar Testnevelési Egyetemen szerezte 2002-ben, tudását számos tanfolyamon bővítette.

Vezetőedzőként vállán hordozza a somorjai vívóklub minden gondját-baját. Ezzel egy időben a szakma egyik közép-európai úttörője a csekély számú versenyzőbázis vívóinak felkészítésében. Ugyanakkor versenyszervező is, a rangos Samaria-kupa meghatározó alakja. Szintén közreműködik a szövetség és a klub honlapjának készítésében.

Mindemellett főfoglalkozása is volt – 2017-ig harmincöt éven keresztül volt a Somorjai Művelődési Központ alkalmazottja. Dolgozott műsorvezetőként, igazgatóhelyettesként és megbízott igazgatóként is. 2018 óta már csupán a vívóklubban telnek napjai. Számos versenyzőnemzedéket vezetett be a vívás rejtelmeibe, hosszan sorolhatnánk azokat, akik a keze alatt váltak a hazai és a külföldi pástok győzteseivé. Legnagyobb eredménye a junior korosztályú törözők – Fazekas Árpád, Pirk Ákos, Leopold Kuchta és György Bendegúz – felkészítése, akik nagy sikereket arattak a nemzetközi porondokon.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN

pri príležitosti Dňa mesta

udeľuje

CENU PRO CIVIS

pre

LADISLAV ASVÁNYI

za dlhoročnú záslužnú prácu v oblasti rozvoja mesta.

LADISLAV ASVÁNYI

Ladislav Asványi sa narodil v roku 1955 v Bratislave. Základnú školu absolvoval v Šamoríne. Vyštudoval Strednú odbornú školu chemickú v Bratislave pri Slovnafte, kde sa začal venovať športu, čo ho ovplyvnilo na celý život. Počas vojenskej služby sa zaradil medzi popredných slovenských atlétov-bežcov.

Po vojenskej službe začal pôsobiť ako vedúci športových zariadení v Bratislave, ako bola plaváreň, kolkáreň, cyklistický štadión na Pasienkoch. Podieľal sa na výstavbe športovej haly Mladosť, spolufinancoval výstavbu športovej haly Elán na Bajkalskej ulici. Pripravoval projekt rekonštrukcie Domu športu a vytvoril podmienky pre vznik športového múzea na Slovensku (ktoré nakoniec vzniklo v roku 2021).

Podieľal sa na riadení Slovenského šermiarskeho zväzu a Slovenského atletického zväzu vo funkcii viceprezidenta zväzu, kde pôsobí až dodnes. Značnou mierou sa podieľal na mnohých športových podujatiach ako napríklad Ultramaratón Viedeň – Bratislava – Budapešť, inicioval Majstrovstvá Európy kadetov a juniorov v šerme.

Od roku 2016 sa zasadil za obnovenie atletického mítingu P – T – S v športovom areáli X-Bionic sphere v Šamoríne, odvtedy je viceprezidentom organizačného výboru. Taktiež sa spolupodieľal na realizácii Majstrovstiev Európy v krose v areáli X-Bionic sphere v Šamoríne, kde v roku 2017 zaznamenali rekordnú účasť. Trénerskú prácu vykonával od svojich 24 rokov, trénoval pretekárov – účastníkov olympijských hier, Majstrovstiev sveta, Majstrovstiev Európy. Pôsobil aj ako reprezentačný tréner atletiky.

Podporil vydávanie kníh so športovou, historickou a umelckou tematikou (publikácia o meste Šamorín a Mliečno). Napomáha rekonštrukcii malých zanedbaných sakrálnych stavieb v okolí Šamorína a podporuje spoločenský, kultúrny a športový život v meste.

Za svoju dobrovoľnú činnosť pri podpore športu a rozvoj Trnavského samosprávneho kraja dostal pamätnú medailu predsedu TTSK v roku 2016 a v 2020 dostal najvyššie telovýchovné ocenenie zlatý odznak Slovenského olympijského a športového výboru.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

a Város Napja alkalmából a

PRO CIVIS DÍJAT

adományozza

ASVÁNYI LADISLAV

részére

a város fejlesztése érdekében végzett több évtizedes eredményes munkájáért.

LADISLAV ASVÁNYI

Ladislav Asványi 1955-ben született Pozsonyban. Az alapiskolát Somorján végezte, majd Pozsonyban, a Slovnaft-hoz tartozó Vegyipari Szakközépiskolában tanult. Tanulmányai mellett elkezdett sportolni, és ez egész további életét meghatározta. Katonai szolgálata alatt az ország legjobb atlétái, futói közé küzdötte fel magát.

A katonaság után Pozsonyban különböző sportlétesítmények vezetője volt (Pasiensky sportcsarnok, kerékpáros-stadion, atlétikai csarnok), részt vett a Mladost sportcsarnok építésében, pénzügyi támogatásával jelentős mértékben hozzájárult a Bajkalská utcai Elán sportcsarnok építéséhez. Részt vett a Sport Háza rekonstrukciós projektjének előkészítésében, megteremtette a feltételeket a szlovákiai sportmúzeum kialakításához (2021).

Dolgozott a Szlovák Vívószövetség vezetőségében és a Szlovák Atlétikai Szövetség alelnökeként – ez utóbbi tisztséget a mai napig betölti. Jelentős mértékben hozzájárult a Bécs–Pozsony–Budapest Szupermaraton megvalósulásához, kezdeményezője volt a vívó kadét- és junior-Európa-bajnokságnak.

2016 óta síkra szállt a P–T–S atlétikai találkozók megújításáért a somorjai X-Bionic Sphere sportközpontban, jelenleg is a rendezvény alelnökeként tevékenykedik. Részt vett a Motocross Európa-bajnokság megszervezésében az X-Bionic Sphere területén, ahol 2017-ben rekordmagas részvételt ért el, ezzel is hozzájárulva Somorja hírnevének öregbítéséhez. Huszonnégy éves kora óta edzőként tevékenykedik, olimpiák, világbajnokságok, Európa-bajnokságok résztvevői kerültek ki a keze alól. A szlovák atlétikai válogatott edzőjeként is dolgozott.

Elősegítette különböző sport-, történelmi és művészeti témájú könyvek kiadását (Somorja és Tejfalu helytörténeti kiadványai), támogatja a Somorja környékén található, elhanyagolt állapotú szakrális kismélekek felújítását és a somorjai társadalmi, kulturális és sportéletet.

A sport támogatásáért és Nagyszombat megye fejlődéséért végzett önkéntes tevékenységéért 2016-ban elnyerte Nagyszombat megye elnökének emlékplakettjét. 2020-ban a Szlovák Olimpiai és Sportbizottság aranyérmével tüntették ki.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRO FUTURA

pre

LÁSZLÓ KOVÁCS

za dlhoročnú prácu pri výchove mladej generácie
a významné výsledky v oblasti kultúry.

LÁSZLÓ KOVÁCS

László Kovács sa narodil v Štvrtku na Ostrove 18. septembra 1946. Po skončení základnej školy v rokoch 1960 – 63 navštevoval Všeobecnú strednú školu v Šamoríne a následne študoval na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Vysokoškolské vzdelanie získal v aprobácii maďarský jazyk a história. Ako vysokoškolský študent sa podieľal na založení mládežníckeho klubu Attilu Józsefa (JAİK), ktorý od svojho samotného založenia bol významným fórom protikomunistického zmýšľania. Od septembra 1969 do novembra 1970 pôsobil ako redaktor časopisu Žitný Ostrov-Csallóköz. V roku 1970 sa stal vysokoškolským učiteľom na Fakulte maďarského jazyka a literatúry Vysokej školy pedagogickej v Nitre, kde sa venoval predovšetkým jazykovede a skúmaniu maďarských dialektov. Nakoľko otvorene vystúpil proti reformným snahám ministerstva obmedzujúcim maďarské školstvo, musel opustiť univerzitnú pôdu. Následne sa zamestnal v Žitnoostrovskom múzeu v Dunajskej Strede (1977 – 1984), kde sa začal venovať regionálnym dejinám. Od 80. rokov mohol opäť učiť, krátku dobu učil v základnej škole v Rohovciach a potom na Gymnázium Imre Madácha v Šamoríne. Bol aktívnym účastníkom Nežnej revolúcie a zapojil sa do činnosti Maďarskej nezávislej iniciatívy, v roku 1990 pôsobil ako kooptovaný poslanec Slovenskej národnej rady. Bol jedným zo spoluzakladateľov Zväzu maďarských pedagógov na Slovensku.

László Kovács dvadsaťosem rokov učil na Gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským v Šamoríne (v súčasnosti Gymnázium Imre Madácha). Vďaka svojej sugestívnej osobnosti a rozsiahlym odborným vedomostiam odovzdal ďalším generáciám lásku k svojmu materinskému jazyku a literatúry, ako aj dejinám. V procese demokratizácie prinášal do školy duch slobodného myslenia. V období 1990 – 95 a potom v rokoch 1998 – 2007 bol riaditeľom šamorínskeho gymnázia. Aj na tomto poste ho charakterizoval ľudský a bezprostredný prístup, v centre jeho pozornosti stáli vždy žiaci, čím prispel dobrej povesti a pozitívnemu duchu gymnázia. Aj po odchode do dôchodku zostal činný, píše články, učebnice, publikuje knihy na tému vlastivedy, tvorí a prináša nové poznatky v oblasti regionálnych dejín a histórie umenia.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a

PRO FUTURA DÍJAT

adományozza

KOVÁCS LÁSZLÓ

részére

az ifjú nemzedékek oktatása, nevelése
és a kultúra terén végzett sokéves kimagasló tevékenységéért.

KOVÁCS LÁSZLÓ

Kovács László 1946. szeptember 18-án született Csallóközsütörtökben. Az alapiskola befejezése után 1960-tól 1963-ig a Somorjai Általános Műveltséget Nyújtó Középiskolában folytatta tanulmányait, majd a pozsonyi Comenius Egyetem Bölcsészettudományi Karának hallgatója lett. Magyar nyelvből és irodalomból, valamint történelemből diplomázott. Egyetemistaként részt vett a József Attila Ifjúsági Klub (JAIK) megalapításában. A klub megalakulásától kezdve az ellenzéki gondolkodás egyik fórumává vált. 1969 szeptemberétől 1970 novemberéig a Csallóköz folyóirat munkatársa lett. 1970-től a nyitrai Pedagógiai Főiskola Magyar Tanszékének oktatójaként elsősorban nyelvészettel, illetve nyelvjáráskutatással foglalkozott. Mivel fellépett a magyar oktatást korlátozó minisztériumi reformterv ellen, távoznia kellett az egyetemről. Ezt követően a dunaszerdahelyi Csallóközi Múzeum munkatársa (1977-1984), helytörténeti kutatásokat végzett. A 80-as évektől ismét taníthatott, rövid ideig a nagyszarvai alapiskola, majd pedig a somorjai Madách Imre Gimnázium pedagógusaként. A rendszerváltás folyamatában aktív részt vállalt, bekapcsolódott a Független Magyar Kezdeményezés (FMK) munkájába, 1990-ben a Szlovák Nemzeti Tanács kooptált képviselőjeként tevékenykedett. Egyik alapítója volt Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetségének.

Kovács László huszonnyolc esztendeig volt a Magyar Tanítási Nyelvű Gimnázium (ma Madách Imre Gimnázium) tanára. Szuggesztív személyisége, hatalmas tárgyi tudása révén generációkkal szerettette meg a magyar irodalmat és nyelvet, valamint a történelmet. A rendszerváltás folyamatában frissességet és a szabad gondolkodás lehetőségét hozta el az iskolába. Az igazgatói pozíciót 1990-től 1995-ig, majd 1998-tól 2007-ig töltötte be. Embersége, közvetlensége és diákközpontú gondolkodása intézményvezetőként is jellemezte. Ez nagyban hozzájárult a gimnázium hírnevének öregbítéséhez, az iskola pozitív szellemiségéhez. Nyugállományba vonulása óta is ír és publikál, tankönyvek, honismereti, helytörténeti és művészettörténeti témájú könyvek, illetve újságcikkek szerzője.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje
CENU PRO CULTURA
pre
LAJOS VARGA

za dlhoročnú významnú prácu v oblasti kultúry a spoločenského života.

LAJOS VARGA

Lajos Varga sa narodil 19. júla 1942 v Balogu nad Ipľom. Maturoval na gymnáziu v Šahách a potom sa prihlásil na Katedru výtvarnej výchovy Šafárikovej univerzity v Prešove, kde bol študentom v období 1961 – 66 v triede Tibora Gálla a Jozefa Bendíka. Po absolvovaní vysokej školy pracoval ako učiteľ výtvarnej výchovy v Balogu nad Ipľom a potom od roku 1966 pôsobil ako grafický redaktor týždenníka Hét, od roku 1975 Vydavateľstva Madách. V rokoch 1992 až 2007 pracoval ako výkonný riaditeľ Vydavateľstva Madách-Posonium. Od roku 1977 žije v Šamoríne.

Život Lajosa Vargu je úzko spojený s knihami. Takmer štyri desaťročia pôsobil ako stály grafický redaktor a umelecký riaditeľ Vydavateľstva Madách-Posonium. O jeho profesionálnej kvalite svedčia mnohé publikácie vydavateľstva, bol okrem iného aj grafickým a technickým redaktorom časopisov Irodalmi Szemle, Kis Épitő, Tücsök a v neposlednom rade aj mestských novín Šamorín a okolie. Jeho ilustrácie boli zverejnené v mnohých detských a mládežníckych časopisoch, v prozaických a básnických zbierkach aj v učebniciach.

Jeho knižné ilustrácie charakterizuje jedinečný farebný svet a jemne štylizované figúry. Jeho grafické diela boli inšpirované realitou južného Slovenska. Rozšírenie obrazu rodnej zeme symbolizujú okrem iného jeho diela s názvom Gemerská krajina, Stráň v Tisovci, ako aj grafiky zvečňujúce Šamorín a okolie, v ktorých na vysokej umeleckej úrovni zobrazuje nielen naše spoločné zážitky z krajiny, ale aj hodnoty našej spoločnej histórie, ktoré sú hodné na zachovanie – portréty spisovateľov Bálinta Balassiho, Imre Madácha, Kálmána Mikszátha alebo Janka Kráľa. Výnimočná je jeho séria linorezov Folklórne motívy maďarských oblastí na Slovensku, ktoré predstavujú uzatvorené, čisté kompozície.

Jeho grafické diela, linorezy, maľby boli vystavené v Komárne, Dunajskej Strede, Šahách, Bratislave, Lučenci aj v Šamoríne. V roku 2010 bol Lajos Varga ocenený cenou Posonium.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
PRO CULTURA DÍJAT
adományozza
VARGA LAJOS
részére

a kultúra és a társadalmi élet területén végzett sokéves, különösen jelentős munkájáért.

VARGA LAJOS

Varga Lajos Ipolybalogon született 1942. július 19-én. Ipolyságon érettségizett, majd felvételizett az eperjesi Šafárik Egyetem Képzőművészeti Tanszékén, ahol 1961 és 1966 között Tibor Gáll és Jozef Bendík tanítványa volt. Tanulmányai befejezése után Ipolybalogon rajztanárként dolgozott, majd 1966-tól a Hét, 1975-től a Madách Könyv- és Lapkiadó grafikai szerkesztője. 1992 és 2007 között a Madách-Posonium Könyvkiadó ügyvivő igazgatója. 1977-től Somorján él.

Varga Lajos élete összeforrt a könyvekkel. Majdnem négy évtizeden keresztül volt a Madách, illetve a Madách-Posonium Könyvkiadó állandó grafikai szerkesztője és művészeti vezetője. Könyvtervezői kvalitásairól többek között a Főnix Füzetek sikeres és szép sorozata, a Csehszlovákiai Magyar Írók sorozat, a Magyar Antaeus Könyvek sorozat, Mednyánszky Alajos: Regék és mondák, a Kiss László-Lacza Tihamér-Ozogány Ernő szerzőhármassal jegyzett Gondolatokból épült katedrális, Szombathy Viktor: Száll a rege várról várra, Zalabai Zsigmond: Mindenekről számot adok, Hazahív a harangszó, valamint Dobos László és Duba Gyula számos kötete tanúskodik. Emellett kép- és műszaki szerkesztője az Irodalmi Szemle, a Kis Építő, a Tücsök című folyóiratnak, valamint városi lapunk, a Somorja és Vidéke laptervezője. Illusztrációi megtalálhatók a gyermek- és ifjúsági lapokban, számos prózai és verseskötetben, valamint tankönyvekben.

Az általa illusztrált könyveket a sajátos színvilág, illetve a finoman stilizált figurák teszik jellegzetessé. Grafikáit a dél-szlovákiai valóság ihleti, de a szülőföld-kép tágulását jelképezik többek között a Gömöri táj, a Tiszolci domboldal és a Somorját és környékét megörökítő képei, amelyekben nem csupán közös tájélményeinket emeli hiteles művészetté, hanem – gondoljunk csak Balassi, Madách, Mikszáth vagy Janko Král' portréira – a közösségi múlt megőrizendő értékeit is. Múltunkat zárt, tiszta kompozíciókban valósítja meg a Szlovákiai magyar tájak néprajzi motívumai című linóleummetszet-sorozatban.

Grafikáit, metszeteit, illusztrációit, festményeit kiállították Komáromban, Dunaszerdahelyen, Ipolyságon, Pozsonyban, Losoncon, Somorján. 2010-ben elnyerte a Posonium Művészeti Díjat.

SAMOSPRÁVA MESTA ŠAMORÍN
pri príležitosti Dňa mesta
udeľuje

CENU PRIMÁTORA

pre

Dr. ÉVA MAYER, DLA

za viacročnú umeleckú činnosť
a za zvelaďovanie kultúry nášho mesta doma i v zahraničí.

ÉVA MAYER

Éva Mayer sa narodila v Bratislave 10. septembra 1983. Po skončení základnej školy v Šamoríne maturovala na Gymnáziu Imre Madácha s vyučovacím jazykom maďarským a absolvovala Základnú umeleckú školu Istvána Németha-Šamorínskeho v hudobnom odbore v predmete hra na husliach a vo výtvarnom odbore. Svoj talent v kreslení zdokonalila na Strednej škole výtvarnej v Óbude a potom absolvovala Maďarskú univerzitu výtvarných umení v Budapešti na odbore obrazová grafika a učiteľ vizuálnej výchovy. Absolvovala dva študijné pobyty v zahraničí, v meste Cork v Írsku a v Prahe. Jej diela boli vystavené na nespočetných samostatných a skupinových výstavách. Jej tvorba bola mnohokrát ocenená doma i v zahraničí, v roku 2013 bola najmladšou laureátkou Munkácsyho ceny. V roku 2018 získala titul Doctor Liberalium Artium – DLA na Maďarskej univerzite výtvarných umení. V súčasnosti je vysokoškolským docentom na Metropolitan Univerzite v Budapešti na katedre dizajnu médií.

„Vo svojej tvorbe sa už dlhé roky zaoberá aktuálnymi spoločenskými, sociálnymi a sociologickými problémami, ktoré sú úzko spojené s udalosťami a otázkami, ktoré prežívala a s ktorými sa stretávala vo svojom súkromnom živote. Často sa dotýka tabuizovaných tém, ako sú choroba, spoločenské a menšinové konflikty, problematika predsudkov, migrácia alebo prežívanie smrti našich blízkych a spracovanie smútku. Zaujíma ju vzťah jedinca a spoločnosti, ako aj charakter stredoeurópskej identity. Okrem zamerania sa usiluje o to, aby sformulovala všeobecné odkazy so zapojením kolektívneho vedomia. (...) Základom jej tvorby je vedecké myslenie, zastáva názor, že veda a umenie nie sú dva odlišné svety, ale majú spoločné korene.“ (Charakteristika umelkyne od Galérie a aukčného domu Kieselbach)

Napriek tomu, že pracuje v Budapešti, má Éva Mayer až do dnešného dňa veľmi úzky vzťah k Šamorínu a Žitnému ostrovu. Jej diela boli prezentované vo výstavných priestoroch v Šamoríne, Trnave, Dunajskej Strede, Košiciach aj v Bratislave. Jej meno sa najčastejšie spomína v súvislosti s kultúrnou a organizačnou činnosťou, ale s jej osobou je spojené predovšetkým založenie a organizovanie medzinárodného umeleckého zoskupenia DUNARTCOM v Šamoríne, vďaka ktorému sa rodné mesto umelkyne stalo medzinárodne známym v okruhu milovníkov umenia.

SOMORJA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA
a Város Napja alkalmából a
POLGÁRMESTER DÍJÁT
adományozza

Dr. MAYER ÉVA DLA

részére

sokéves kimagasló munkásságáért
és városunk hírnevének öregbítéséért.

MAYER ÉVA

Mayer Éva 1983. szeptember 10-én született Pozsonyban. A somorjai alapiskola befejezése után a Madách Imre Magyar Tanítási Nyelvű Gimnáziumban érettségizett, közben tanulmányokat folytatott a Németh-Šamorínsky István Művészeti Alapiskola hegedű és rajz tagozatán. Rajztudását az Óbudai Képzőművészeti Szakközépiskolában tökéletesítette, majd elvégezte a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem képgrafika és vizuális nevelőtanár szakát. Két külföldi szakképzésen is részt vett: az írországi Corkban és Prágában. Önálló és csoportos kiállításait hosszan sorolhatnánk. Alkotásaival számos díjat nyert itthon és külföldön, 2013-ban Munkácsy-díjjal jutalmazták művészetét. 2018-ban a Magyar Képzőművészeti Egyetemen Doctor Liberalium Artium – DLA címet szerzett. Jelenleg a budapesti Metropolitan Egyetem média dizájn tanszékén főiskolai docens.

„Munkáiban évek óta foglalkozik az aktuális társadalmi, szociális, szociológiai problémákkal, mely szorosan összeköthető a személyes életében megtapasztalt élményekkel, kérdésekkel. Gyakran tabutémákat feszeget, mint a betegség, társadalmi-kisebbségi konfliktusok, az előítéletesség problematikája, a migráció vagy az elmúlás, a gyász, illetve a gyászfeldolgozás gondolatisága. Az egyén és a társadalom viszonya, a közép-európai identitás mibenléte foglalkoztatja. A személyességen túl azon van, hogy általánosabb érvényűvé formálja a mondanivalót a kollektív tudat bevonásával. (...) Munkája alapját képezi a tudományos megközelítés, úgy gondolja, a tudomány és a művészet nem két különálló világ, hanem egy töről fakadnak.” (A Kieselbach Galéria és Aukciósház jellemzése a művészeiről.)

Mayer Éva, noha munkája Budapesthez köti, ma is sok szállal kötődik Somorjához és szülőföldjéhez, a Csallóközhöz. Alkotásait hazai galériákban is megtekinthették városunkban, valamint Nagyszombatban, Dunaszerdahelyen, Kassán vagy Pozsonyban. Nevét leginkább hazai kulturális és szervezői tevékenysége kapcsán emlegetjük, de elsősorban a DUNARTCOM, a Somorjai Nemzetközi Művésztelep megalapítása és megszervezése kötődik személyéhez, amely messze földön híressé tette szülővárosát, Somorját.

